

lewenstein

KRYSTYN JĘDRZEJ LEWENSTEIN

Krystyn Jędrzej Lewenstein urodził się 18 grudnia 1928 roku w Karczewie. Od 1935 roku mieszkał w Warszawie, gdzie, w czasie wojny, ukończył w 1940 roku szkołę powszechną (harcerską) im. A. Małkowskiego. Następnie uczęszczał do szkoły handlowej im. J. Everta oraz na komplety Gimnazjum im St. Batorego.

Brał udział w Powstaniu Warszawskim na Mokotowie jako żołnierz kompanii B — 2 pułku Armii Krajowej „Baszta”. Za zdobycie broni i przeniesienie jej na teren powstańczy przez posterunki niemieckie został odznaczony Krzyżem Walecznych. Po upadku Powstania dostał się do niewoli i został wywieziony jako jeńiec wojenny do Stalagu Xb w Niemczech. Do kraju powrócił w sierpniu 1946 roku. W 1947 roku ukończył Liceum Ogólnokształcące im. M. Konopnickiej w Warszawie, uzyskując maturę.

W 1948 roku rozpoczął studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej (później, od chwili utworzenia, na Wydziale Łączności). Dyplom inżyniera łączności uzyskał w 1951 roku, a magistra inżyniera elektroniki w 1956 roku.

Od 1950 roku pracował na stanowisku technika, a od 1952 roku na stanowisku inżyniera w Zakładzie Elektroniki Przemysłowej Państwowego (później Przemysłowego) Instytutu Telekomunikacji. W 1953 roku rozpoczął pracę jako pracownik naukowy w Zakładzie Elektroniki Instytutu Podstawowych Problemów Techniki Polskiej Akademii Nauk — w latach 1954–1956 jako starszy asystent. W latach 1957–1960 pracował w Zakładzie

Lamp Nadawczych na stanowisku zastępcy kierownika oddziału w Biurze Konstrukcyjnym.

Pracę na Politechnice Warszawskiej w Katedrze Radiotechniki rozpoczął jeszcze w czasie studiów, w 1951 roku początkowo na stanowisku asystenta, a od 1952 roku starszego asystenta. W 1957 roku został mianowany adiunktem w Katedrze Radiotechniki, a od 1963 roku w Katedrze Przyrządów Elektronowych. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w 1968 roku za rozprawę *Studia nad technologią i emisją elektronową katod cermetowych opartych na ThO₂*, wykonaną pod kierunkiem profesora Bohdana Paszkowskiego.

Działalność naukowo-badawcza Krystyna J. Lewensteina koncentrowała się na zagadnieniach związanych z technologią lamp mikrofalowych oraz termokatod. Tematyką tą zajmował się już od 1950 roku, najpierw w Przemysłowym Instytucie Telekomunikacji, następnie w Instytucie Podstawowych Problemów Techniki Polskiej Akademii Nauk, a potem w Katedrze Radiotechniki i Katedrze Przy-

Słowa kluczowe

- technologia lamp elektronowych
- technika wysokiej próżni
- aparatura do pomiaru próżni

L rządów Elektronowych Politechniki Warszawskiej. Wśród opublikowanych w tym czasie prac wiele miało charakter oryginalny co najmniej w skali krajowej. Były to między innymi prace nad pierwszą polską lampą o fali bieżącej i wyrzutnią elektronową do niej, lampą o fali bieżącej dużej mocy, katodami tlenkowymi torowymi oraz katodami cermetowymi, a także nad odprężaniem monokryształów rubinów i szafirów. Wiele prac referowanych było na krajowych i międzynarodowych konferencjach i sympozjach.

Działalność dydaktyczna Krystyna J. Lewensteina była również bardzo obszerna. Już w latach 1954–1957 prowadził na studiach II stopnia wykłady monograficzne z „Technologii termokatod”, a następnie od 1960 roku wykłady z „Technologii lamp elektronowych”. W latach 1961–1962 prowadził wykłady z „Elektroniki” na Studium Podyplomowym Wydziału Elektrycznego, a od 1964 roku wykłady z „Katod lamp elektronowych” na Wydziale Elektroniki.

Wiele pracy poświęcił na prowadzenie i zorganizowanie laboratoriów technologicznych: „Wysokiej próżni”, „Lamp elektronowych”, „Technologii lamp elektronowych”, „Elektroniki próżniowej”, „Podstaw technologii elektronowej” i „Lamp mikrofalowych”. Opracował i prowadził ćwiczenia w tych laboratoriach, a obok tego ćwiczenia audytoryjne, projekty i seminaria z „Technologii wysokiej próżni”, „Lamp elektronowych”, „Technologii lamp elektronowych”, „Podstaw technologii elektroniki” i „Katod lamp elektronowych”. Od 1957 roku prowadził także konsultacje dyplomowe dla ponad 30 magistrantów specjalności Elektronika.

W latach 1968–1970 pracował na stanowisku szefa produkcji w Katedrach Przyrządów Elektronowych, Wysokiej Próżni i Elektroniki Ciała Stałego. Od 1970 roku kierował Zakładem Doświadczalnym Opracowań Przyrządów i Aparatury Próżniowej ZOPAP przy Instytucie Technologii Elektronowej Politechniki Warszawskiej. Kierował zespołami projektują-

cymi oraz był autorem lub współautorem kilkunastu opracowań przyrządów i urządzeń z dziedziny próżniowej aparatury pomiarowej wdrożonych do produkcji doświadczalnej, a także przemysłowej. Był również autorem lub współautorem wielu publikacji naukowo-technicznych i kilku patentów.

Krystyn J. Lewenstein był członkiem Komitetu Elektroniki i Telekomunikacji Polskiej Akademii Nauk, Komitetu Metrologii i Aparatury Naukowej Polskiej Akademii Nauk oraz Polskiego Komitetu Techniki Próżni i Technologii Elektropróżniowych. Był członkiem zespołów wyróżnionych nagrodami w konkursach „Mistrz Techniki Warszawa 1972”, „Mistrz Techniki Polskiej 1973” oraz „Nauka 78” w Moskwie. W 1986 roku otrzymał nagrodę Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk za próżniomierz konwekcyjny. Był członkiem Rady Wydziału Elektroniki, a w 1981 roku został wybrany na członka Senatu Politechniki Warszawskiej (1981–1984).

Odnaczony został Krzyżem Kawalerskim i Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Walecznych, Krzyżem Armii Krajowej, Krzyżem Partyzanckim, Warszawskim Krzyżem Powstańcym oraz Medalem za Długoletnie Pożycie Małżeńskie. Otrzymał również m.in.: Złotą Odznakę „Zasłużony dla Politechniki Warszawskiej”, Medal Stowarzyszenia Elektryków Polskich im. Prof. Janusza Groszkowskiego, Srebrną Odznakę „Za Zasługi dla Przemysłu Maszynowego”, Złotą Odznakę PTTK. Jest „Weteranem Walk o Wolność i Niepodległość Ojczyzny”.

W 1991 roku przeszedł na emeryturę. Od tego czasu pracował społecznie w samorządzie mieszkaniowym i spółdzielczym, a obecnie w Światowym Związku Żołnierzy Armii Krajowej, w którym był m.in. sekretarzem Głównej Komisji Rewizyjnej, a także wiceprezesem Rady Naczelnej.

Przez wiele lat uprawiał narciarstwo i żeglarstwo. Jest wdowcem, ma dwóch synów (obydwaj są profesorami) i pięcioro wnuków.

